

* * *

Започнаха люти боеве. Гранатитѣ непрѣс-
танно пищѣха. Пушакѣтъ и миризмата на ба-
рута се носѣше наврѣдѣ.

Земята тѣтнѣше отъ ужасния грѣмъ
Само изворчето, като напрѣдѣ, тихо клоко-
чеше, а водитѣ му шуртѣха низъ широкото поле.

Полето бѣ покрито съ трупове . . . ужасни,
страшно обезобразени трупове!

* * *

Мрѣкна . . .

Боятъ утихна. Противниците почиваха въ
окопитѣ.

Пѣшканията на раненитѣ непрѣстанно се
носѣха изъ нощната тѣмнина.

— Охъ, вода, умирамъ . . . пѣшкаше раненъ.

— Вода . . . повтори другъ раненъ.

— Тукъ близо има . . . изворче, про-
шѣпна пакъ ранениятъ.

И двамата ранени запѣлиха къмъ прѣви-
тото дръвце.

Тѣмно. Не се вижда на крачка. Тѣ се вла-
чеха на посока.

Трѣбваше на много мѣста да си почиватъ.
Най-послѣ изворчето заромони до тѣхъ

Раненитѣ прѣгърнати, залѣпиха загорѣлитѣ
си устни до студениятъ води. Тѣ като остъръ
ножъ рѣжеха гърлото имъ и разхладваха горе-
щитѣ имъ тѣла

Пиха дълго. И все тѣй прѣгърнати стояха,
надвѣсени надъ студеното изворче . . .

Изведнажъ изъ подъ чернитѣ облаци се по-
каза мѣсецѣтъ. Свѣтлитѣ му лѣчи блѣснаха въ
изворчето. Раненитѣ се спогледаха. Тѣ трепнаха...